

MELBURNAS | I
NEMIEGA NAKTI

STEFANIE
LONDON

*Išlaisvintos
fantazijos*

Svajonų
ROMANAI

Knygute.lt

Stefanie London

**IŠLAISVINTOS
FANTAZIJOS**

Dviejų knygų serija

***„Melburnas
nemiega naktį“***

Pirma knyga

Versta iš Stefanie London, Unmasked, 2018

© Stefanie London, 2018

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Asta Adomavičienė, vertimas iš anglų kalbos, 2019

© Ana Gorbatova, dizainas, 2019

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2019

ISBN 978-609-03-0517-1

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2019

1

Leinė Klain spoksojo į šokoladinį tortą. Baltą cukruotą paviršių puošė užrašas *Atleiskite, aš jus palieku*. Ar atsiprašymo torto per daug? Subtilumas niekada nebuvo jos stiprybė ir žinią, kad gavo naują darbą ir ketina iš Melburno išvykti į Londoną, norėjo pranešti ypatingai. Ypatingu šokoladiniu tortu.

- Tu su mumis skiriesi atsinešdama tortą? - į Leinę žvelgė dvi geriausios draugės Imodžena ir Korina.

- Rimtai? - perklausė Imodžena.

- Tai ne išsiskyrimas, - Leinė iš visų jėgų stengėsi atrodyti linksma, ilgai praktikavosi priešais veidrodį. - Tik siūlau mums bendrauti per atstumą.

- Mėnuo per trumpai, kad deramai atsisveikintume, - Imodžena purtė galvą.

- Negaliu patikėti, kad slėpei tai nuo mūsų visą savaitę, - nerimo ir Korina.

Trys moterys sėdėjo Korinos tėvų namo galiniame kieme prie išskyloms skirto stalo. Nors Korina išsikraustė prieš dvejus metus, trijulė vis dar mėgdavo apsilankyti Maknaitų namuo-

se. Ypač vasaros sezonu. Vešlus ir žydintis sodas, apsodintas įvairiausiais medžiais, pritraukdavo balsingų paukščių, įvairiaspalvių papūgų ir netgi kakadu. Paprastai čiulbesys Leinė ramindavo, bet tik ne šiandien.

- Patikėkite, buvo nelengva, - Leinė akimis sekė šampano taurėje kylančius burbuliukus. - Užsisakiusi skrydį norėjau išrėkti naujieną nuo namo stogo. Bet turėjau jums ją pranešti abiem iš karto, o suvesti judvi krūvon ne taip paprasta.

Prireikė savaitės, kol galiausiai pavyko suderinti susitikimą, nes Imodžena nuolatos dirba, o Korinos socialinis darbas iš viso neturi grafiko. Bet jos visada laikėsi susitarimo - visas naujienas pranešti tik tada, kai yra kartu. Taip ne su viena nesielgiama išskirtinai. Daugiau taip nebus. Leinės širdyje sukilo nerimas. Žinojo, kad draugės jai išvykus taps artimesnės. Tikėjosi, kad laikui bėgant ji nebus užmiršta.

Tam skirtas tortas. Ne taip paprasta pamiršti žmogų, savo atsisveikinimą išraičiusį cukraus glajumi.

- Tai ką, iš paprastos kirpėjos į elitą? Gal prisikasi ir prie karališkosios šeimos, - Imodžena prisivertė nusišypsoti, tačiau akyse tvenkėsi

ašaros. – Bent jau prie princo Hario. Vargšelis Viljamas nelabai turi ką šukuoti. Ir jis jau senokai yra uždraustas vaisius.

– Vargu ar mane kas prileis prie karališkosios šeimos, – Leinė paėmė didįjį peilį, skirtą tortams pjaustyti, ir perrėžė žodį *Atleiskite*. – Be to, labiau būsiu susitelkusi į socialinius tinklus.

Leinė dirbti kirpėja pradėjo nuo šešiolikos, iš karto išėjusi iš mokyklos. Dabar jau turi sukaupusi aštuonerių metų patirtį. Tai ilgiausias laikas, kai ji kažkam skiria tiek daug dėmesio. Tikrai daug ilgiau nei bandymas skaityti ateitį iš taro kortų arba darbas *Red Bull* komandos reklamos mergina. Prieš dvejus metus, pritrūkusi naujų idėjų, benuobodžiaudama ėmė skelbti savo darbų nuotraukas „Instagram“ paskyroje. Per metus susirinko daugiau nei milijoną sekėjų, plaukų priežiūros produktų atstovai ėmė atakuoti prašymais juos pareklamuoti.

Būtent tada Leinė, nesitikėdama nieko rimto, pradėjo konsultuoti žymius plaukų stilistus Londone.

– Bet juk tavo sutartis tik šešioms mėnesiams? – paduodama gabalėlį torto Korinai, paklausė Imodžena. – Tada tu grįši?

- Viliuosi, kad jie pasiūlys man nuolatinį darbą, - garsiai ištarti žodžiai tarsi padėjo tašką Leinės galvoje.

- Žinoma, mes tavęs ilgėsime, - mesdama piktą žvilgsnį į Imodženą, tarė Korina. - Bet džiaugiamės, kad radai būdą savo aistrą paversti darbu. Visa tai skamba kaip nepaprastai puiki galimybė.

Virš galvų tvieskiant vėlyvai popiečio saulei, o lengvam vėjui svaiginant atpučiamu aplink augančių eukaliptų aromatu, Leinė pagalvojo, kad tokiam pokalbiui jai derėjo pasirinkti kitą vietą. Čia per daug prisiminimų. Kad ir kokia laiminga jautėsi dėl naujojo darbo, mintys, jog teks palikti drauges, liūdino. Lyg kūnas fiziškai atmestų pačią idėją apie išsiskyrimą.

Taip geriau. Jau kuris laikas buvai apgailėtina. Nauja pradžia - kaip tik tai, ko tau reikia.

- Aš taip pat dėl tavęs džiaugiuosi, - nelabai užtikrintai tarė Imodžena. Ji nebūdavo rimta. Vos dvi taurės šampano ir nebenulaikydavo liežuvio už dantų. - Bet man suteiktum daugiau laimės, jei savo svajonių darbą būtum radusi čia.

- Man reikia pabėgti, - Leinės siaubui balsas ėmė drebėti.

- Pabėgti nuo ko? - Imodžena susiraukė.

Prisipažinimas laikėsi tik ant liežuvio galo. Norėjo atskleisti savo paslaptį, bet kokia iš to nauda? Ji jau apsisprendė. Išvyks vos po mėnesio. Leinė pasižadėjo mesti iš galvos blogas mintis.

- Tik sakau, kad už Australijos ribų yra daugiau galimybių, - atsargiai rinko žodžius. - Čia aš stoviu vietoje. Maršai visai nesvarbu, kad atsistatydinau, ji galvoja, kad nepakeičiamų nėra. O ir jokie santykiai manęs čia nelaiko. Ačiū Dievui.

Leinė tikėjosi, kad šampanas sutrukdys Imodženai išgirsti jos balse skambantį neužtikrintumą. Korina kilstelėjo antakį, bet nepaprašė, kad draugė pasiaiškintų.

- Judvi turite prisiekti, kad tylėsite. Ketinu visiems kitiems pranešti pati, - Leinė pažvelgė abiem draugėms į akis ir nusišypsojo šioms linktelėjus. - Noriu, kad visi naujieną išgirstų iš manęs.

Nors dėl naujojo darbo derybos vyksta jau beveik du mėnesius, apie pokyčius kitiems ji pasakoti pradėjo vos prieš savaitę, kai jau buvo pasirašiusi sutartį ir nusipirkusi lėktuvo biļietus. Iš dalies ir pati netikėjo, kad jai pavyks.

Net ir dabar dar viskas atrodė netikra.

- Ar apgalvojai savo norus prieš palikdama gimtinę? - paklausė Korina. - Turi būti kažkas, ką norėtum nuveikti prieš išskrisdama.

Ne šiaip kažkas, o konkretus *asmuo*. Leinė, besivaikydama karjeros galimybių, stengėsi pabėgti nuo savo beprasmiško egzistavimo Melburne. Pasielgė kvailai. Idiotiškai. Tiesiog neįtikėtinai buikai.

Jos poelgis netgi galėtų būti įrašytas atmintyje po užrašu *Taip aš stengiuosi save pakaninti*.

Ne vienus metus Leinė buvo susižavėjusi vyru, kuris visai ne jos nosiai. Vyras, kuris nė nežvilgtelėtų jos pusėn. Korinos vyresniuoju broliu.

Ir viskas kur kas sudėtingiau. Leinė stebėjo, kaip Deimijanas vedė, išsiskyrė ir net buvo išmestas iš realybės šou *Australijos geidžiausias viengungis*. Visos jos svajonės, kaip romantiška komedija virsta tikrove, seniai išblėso. Vienintelė išeitis - išvykti toli, kur galėtų susitelkti į karjerą ir pamiršti, kad yra pamerkta apgailėtina gyventi, nes geidžia vyro, kurio niekada neturės.

- Puiki proga pasiautėti, - tarė Korina. - Gali

pasielgti kaip nori ir lyg niekur nieko išskristi į Londoną. Tikrai turi būti kažkas, ką visada sva-
jojai nuveikti? Gal atkeršyti kokiam nemalo-
niam klientui?

- O gal turėčiau pasakyti tavo broliui, koks
jis karštas? - Leinė mirkstelėjo. Korina apsime-
tė, kad susikišusi pirštus į burną vemia, ir vi-
sos trys ėmė kvatoti.

Tai buvo draugiškas juokas. Tiek Leinė, tiek
Imodžena visada sutarė, kad Deimijanas Mak-
naitas yra neįtikėtinais karštas. Prilygsta visa-
me pasaulyje puikiai žinomiems broliams
Hemsvortams ir princui Hariui. Pokštai Leinei
buvo vienintelė slaptos aistros priedanga. Kuo
daugiau apie tai plurpdavo, tuo draugės la-
biau tikėdavo, kad ji tik kvailioja. Taip ji visą
laiką išliko nepastebima.

Deimijanas buvo jos Žavusis Princas, jos po-
nas Darsis, jos Haris Salei, jos Denis Sandrai
Dee. Vienintelis vyras, kuris iš tikrųjų ją paži-
nojo.

- Kad jau paminėjome Deimijaną, ar žinojote,
kad jis gavo kvietimą į Karminos puotą? - pra-
nešė Korina.

- Oho, - Imodžena sumirksėjo. - Mano sesers
kvailys sužadėtinis taip pat ten eina... be se-

sers. Beje, tai nė vieno nenustebino.

Apie Karminos pokylį Leinė žinojo tik iš raudonojo kilimo nuotraukų internete. Į jį patenkama tik su vardiniais kvietimais ir tikrai ne tokios paprastos kirpėjos kaip ji.

- Pasirodo, jų kaina svyruoja nuo penkių iki dešimties tūkstančių dolerių, - pridėjo Imodžena. - Penki prakeikti tūkstančiai!

- Galvą guldaui, kad jiems tai lašas jūroje, - vartydama akis tarė Leinė. - Deimijanas turėtų jaustis laimingas gavęs kvietimą.

- Kas ten žino, - Korina truktelėjo pečiais. - Šiomis dienomis jis įsitaisė rūgščią miną veide. Sakiau, kad būtų atsargus, nes gali pasikeisti vėjas ir jis liks susiraukęs amžinai.

- Vis tiek su juo permiegočiau, - prunkštelėjo Leinė.

- Jūs, merginos, šlykščios, - Korina nusipurtė, o Imodžena vos nepaspringo torto gabalėliu.

- Jis mielas, Kore, - nusišypsojo Imodžena. - Žinau, kad jis tavo brolis, bet turi tai pripažinti.

- Mes nekalbėsime apie mano broį, - nukirto Korina. - Be to, Ime, noriu išgirsti visas paskalas apie tavo seserį. Sakai, kad turtuolis Ričis neįstengė jai nupirkti kvietimo?

- Jis tik pasakė, kad visą vakarą tvarkys verslo reikalus ir mieliau išleis tuos pinigus nusi-
veždamas ją į kokią romantišką vietelę pra-
bangiame Tailando kurorte nei vesis į nuobodžią puotą, - Imodženos veide pasirodė pašai-
pi šypsėnėlė. - Bet, mano nuomone, ten jis
ketina susitikti su savo meiluže.

- Oho, - Leinė iškėlė abi rankas. - Nuo kada
jis turi meilužę?

- Penė kai ką pasakė, kas man jau kurį laiką
nedavė ramybės. Denas kiekvieną mėnesį ke-
lioms dienoms vyksta į Sidnėjų darbo reika-
lais, - Imodžena pirštais žaidė su perlo auska-
ru ausyje. - Prieš mėnesį buvau susitikime su
bendradarbiais Pietų priekplaukoje, Jachtų klu-
be, ir mačiau jį ten.

- O jis tuo metu turėjo būti Sidnėjuje? - pa-
klausė Korina.

- Taip. Tą pačią popietę šnekėjau su Pene ir
ji minėjo, kad iki kitos dienos vakaro jis negrįš,
- Imodžena sugriežė dantimis. - Nežinojau, ką
daryti. Jis buvo su kažkokia blondine, atrodė,
flirtavo, bet netrukus pamečiau jį minioje.

- Ar nieko nesakei Penei? - pasiteiravo Leinė.

- Mėginau, bet ji apkaltino mane, kad neken-
čiau jos vyro nuo pirmos dienos, - Imodžena

atsiduso. – Ji tiesiog manęs nesiklausė.

– Gal jis tik grįžo namo anksčiau? – pasvarstė Leinė. – Gal jį iškvietė į susitikimą? Tai gali būti visai nekaltos aplinkybės.

– Nemoku paaiškinti... – Imodžena ir vėl atsi-
kvėpė. – Žinau, kad kažkas vyksta. Esu tuo
tikra.

– Ką ketini daryti? – pasmalsavo Leinė.

Imodžena išsitraukė iš kišenės telefoną ir atidarė ekrane moters su kauke nuotrauką. Kaukė padengta rožiniais akmenukais. Viršuje išpuošta baltomis plunksnomis, o iš abiejų pusių nusvirusios rožinio aukso juostelės.

– Ar čia tu? – paklausė Leinė ir Imodžena linktelėjo. – Nieko nesuprantu.

– Ketinu įsmukti į Karminos puotą. Tada pri-
čiupsiu Deną nusikaltimo vietoje ir įrodysiu,
kad mano sesuo prie altoriaus eina su netikė-
liu.

Leinė įsižiūrėjo į nuotrauką, ją užbūrė nuo-
stabus brangakmenių ir karoliukų kūrinys. Bu-
vo neįmanoma atpažinti po ja pasislėpusios
draugės. Šiek tiek vakarinio makiažo, kitos
spalvos plaukų perukas ir jos tapatybė visiškai
užmaskuota.

– Tu išprotėjai, – purtydama galvą tarė Kori-

na. Suskambėjo jos telefonas ir ji pagriebė aparatą nuo stalo. – Atleiskit, merginos, tai Džo. Turiu atsiliepti.

– Labas, Džo! – Korinai atsiliepus, chorą sušuko draugės. Abi nusikvatojo, kai ši pavartė akis ir nuėjo į namą.

– O kur dingo ištikimybė? – tarė Imodžena, pripildydama sklidinai šampano taure. Šįvakar grįžti namo joms tikrai prireiks „Uber“¹ paslaugų.

– Jis atrodo visai geras, – tarė Leinė. – Korinai tikrai geriau pasisekė nei man. Jau kelis mėnesius nebuvau pasimatyme.

– Tai tik reiškia, kad jau kelis mėnesius gyvenimiškai ramiai, – nusijuokė Imodžena.

– Maniau, tau patinka klausytis istorijų apie mano nevykusius pasimatymus? – nusišypsojo Leinė ir nubraukė šaukšteliu nuo torto glajų. – Visai neblogas būdas pasilinksminti.

Katastrofa – tikrai tinkamiausias žodis jos intymiam gyvenimui apibūdinti....

¹ Transportavimo paslauga, teikianti taksi tarpininkavimo paslaugas per išmaniųjų telefonų programėlę.